

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והזיר והביא - אימתי הזיר? בזמן שהביא.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										◻	◇
מאן תנא להא דת"ר:											^	
אשה שנדרה בנזיר ונטמאה, ואח"כ הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף?	[ת"ר]										◻ ^	◇
ר' ישמעאל היא.	רב הסדא:										!	◇
מאי קסבר?											^	
אי קסבר בעל מיעקר עקר											!	
חטאת העוף נמי לא לייתן											ז	
אי קסבר בעל מיגז גיז											!	
עולת העוף נמי לייתן											ז	
לעולם קסבר בעל מיעקר עקר, ור' ישמעאל סבר לה כר' אלעזר הקפר											!	◇
מה ת"ל: (במדבר ו) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש? וכי באיזו נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין, וק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה.	דתניא: ר' אלעזר הקפר ברבי:										◻ !	◇
והא בנזיר טמא כתיב, ואנן אפילו נזיר טהור קאמרינן											ז	
נזיר טהור נמי חוטא הוא, והיינו טעמא דכתיב בנזיר טמא, הואיל ושנה בחטא.	קסבר ר' אלעזר הקפר:										!	◇
יצא ונכנס - עולין לו מן המנין.											◻	<
קתני עולין לו מן המנין, משום דיצא חל עליה נזירות?											ז	
כגון שיצא והזה ושנה וטבל.	שמואל:										!	◇
אלא נכנס הוא דעולין לו מן המנין, לא נכנס אין עולין לו מן המנין?											ז	
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא יצא, אלא אפילו נכנס - עולין לו מן המנין.											!	◇
מ"ט לא מפרשת לן כהלין מילי?	רב כהנא ורב אסי לרב:										ז	
אמינא דלמא לא צריכיתו.	אמר להון: [רב]										!	
לא בו ביום, שנאמר: (במדבר ו) והימים הראשונים יפלו, עד שיהיו ימים ראשונים.	רבי אלעזר:										◻	<
לא אמר רבי אלעזר אלא בטמא שנזר, אבל בנזיר טהור שנטמא, אפילו יום אחד - סותר.	עולא:										◻	◇
מ"ט דר"א? אמר קרא: (במדבר ו) כי טמא נזרו, משום דבטומאה נזר.	רבא:										◻	◇
הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחלת מאה, יכול יהא סותר? ת"ל: והימים הראשונים יפלו, עד שיהיו לו ימים ראשונים, וזה אין לו ראשונים.	איתיביה אביי:										◻ ז	◇
נטמא בסוף מאה, יכול יהא סותר? ת"ל: והימים הראשונים יפלו, מכלל דאיכא אחרונים, וזה אין לו אחרונים.											◻ ז	◇
נטמא ביום מאה חסר אחת, יכול לא יהא סותר? ת"ל: והימים הראשונים יפלו, מכלל דאיכא אחרונים, וזה יש לו ראשונים ואחרונים.											◻ ז	◇
והא בטמא שנזר לא מצית אמרת, מדקתני הריני נזיר מאה ונטמא בתחלת מאה, וקתני: עד שיהיו לו ימים ראשונים.											ז	◇
תיובתא.											◻	◇
הלין ימים דקאמרינן, דנפק חד ומתחילין תרין, או דלמא דנפקין תרין ומתחילין תלתא?	רב פפא לאביי:										^	◇
לא הוה בדידה אתא שייליה לרבא	[אביי]										◻	○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof
---	--

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	נזיר-מי שאמר											
א"ל: [רבא]	יפלו כתיב.									!	◇	יט:
	ואיצטריך למיכתב ימים, ואיצטריך למיכתב יפלו דאי כתב רחמנא ימים ולא כתב יפלו, ה"א עד דנפקין תרין ועיילין תלתא, כתב רחמנא יפלו ואי כתב יפלו ולא כתב ימים הוה אמינא אפילו חד, כתב רחמנא ימים.									■	◇	יט:
[בית שמאי]	מי שנזר נזירות הרבה והשלים את נזירותו, ואח"כ בא לארץ, בש"א: נזיר שלשים יום										◆	יט:
בית הלל:	נזיר בתחלה.										◆	יט:
	מעשה בהילני המלכה שהלך בנה למלחמה, ואמרה אם יבוא בני מן המלחמה בשלום אהא נזירה שבע שנים, ובא בנה מן המלחמה והיתה נזירה שבע שנים, ובסוף שבע שנים עלתה לארץ, והורוה ב"ה שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות, ובסוף שבע שנים נטמאת, ונמצאת נזירה עשרים ואחת שנה.										○	יט:
רבי יהודה:	לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה.									■	■	יט:
[בית שמאי]	קתני רישא, בית שמאי אומרים: נזיר שלשים יום,										◆	יט:
בית הלל:	נזיר בתחלה										◆	יט:
	לימא בהא קמיפלגי										?	יט:
דבית שמאי סברי:	ארץ העמים משום גושה גזרו עליה										■	יט:
ובית הלל סברי:	משום אירא גזרו עליה										■	יט:
	לא, דכולי עלמא משום גושה גזרו עליה										!	כ:
וב"ש סברי:	בסתם נזירות קניסנא									◆	!	כ:
וב"ה סברי:	כי קניסנא - בתחילת נזירות.									◆	!	כ: